

காப் பாற்றிக் கொண்டு விட்டார். அவர் தப் பித்ததில் எனக் கு மகிழ் ச்சியடே.

ஆனால், நான் காரிலயே இரூக் குப் பியாகியது. எனக் கு ஏராளமான காயங் கள் ஏறப் பட்டன. நீ ண்டப் படியல் அது. கடே டுப் பீ தியடநை துவிடாதீ ர்கள். மணிக் கட்பில் எலும் புமுறிவு, தளேப் பட்டன எலும் பும், கழுத் துப் பட்டன எலும் பும் மூறிந் துவிட்டன. என னுடயை விலா எலும் புக் கபு டு முழுவதுமாக நொறுங் கிவிட்டது.

இவ் வாறு இடுப் பு எலும் புக் கபு டு முழுவதுமாக நொறுங் கிவிட்டதால் என் நூரயீ ரல்களும் கல் லீ ரலும் மிக மளசமாக பாதிக்கப் பட்டன. என னால் மபிச் சுவிட முடியவில் லை. சிறுநீ ரை அடக் கிக் கொண்டு உரிய நரேத் தில் வளியறே றும் கட்டிப் பாட்டன என் சிறுநீ ரகங் கள் அறவடே இழந் துவிட்டன. முதுகுத் தண்டுவடத் தில் மபி ன்று எலும் புகள் முழுவதுமாக நொறுங் கிவிட்டன. அதன் விளவாக நான் அதறக் குப் பிறகான வாழ் க் கையில் இயங் கவடே இயலாதவளானனே .

இறுதியாக ஓர் மருத் துவமனையில் சரேக் கப் பட்டனே . இரண்டரன மாதங் கள் அங்கடே இரூந் தனே . எத் தனயையே அறுவசைகிச் சகைகள் நடந் தன. ஓர் நாள் மருத் துவரொருவர் என னிடம் வந் தார். “நீ ங் கள் ஓர் ஓவியக் கலனராக ஆசபைப் பட்டதாகவும், ஆனால், குடும் பத் தலவியாகிவிட்டதாகவும் நான் களே விப் பட்டனே . ஓர் மளசமான தகவலை உங் களக் குத் தந் தாகவனே டிய நிலையில் இரூக் கிறனே . உங் களால் இனி ஓவியந் தீ ட்ட முடியாது. ஏனெனில், உங் களுடயை மணிக் கட டும், கயையும் மிக மளசமாக பாதிக்கப் பட்டுள் ளதால் உங் களா இனி பனோவகை கையில் பிபிக் க இயலாது. மறுநாள் மருத் துவர் மீ ண்டும் வந் து என னிடம் கபி னினார் : “உங் களுடயை முதுகுத் தண்டில் ஏறப் பட்டுள் ள காயம் மிக மளசமானது. அதனால் உங் களால் இனி எழுந் து நடக் க முடியாது. உங் கள் முதுகுத் தண்டில் பளரூத் தப் பட்டுள் ள சயெறக் கை உறுப் பு காரணமாய் இனி உங் களால் குழந் தை பறெ றடுக் க முடியாது”

அன் று நான் முழுவதுமாய் நொறுங் கிப் போனனே . என் அம் மாவிடம் கடே ட்டனே : ‘இது ஏன் எனக் கு நடந் தது?’ அன் றுதான் நான் என் வாழ் க் கயையடே, இரூப் பயடே களே விக் குடப் படுத் தத் தளடங் கினனே . ‘நான் ஏன் இன் னமும் உயிரளே டிரூக் கிறனே ?’ என று என னனை நானடே கடே டுக் கொண்டுனே .

அப் பளமுதுதான் ஆன் மாவுக் கு நிவாரணமளிக் கும், ஆன் மாவகை குணப் படுத் தும் சக்தி வாரத் தகைக் கு இரூப் பதை நான் உணரந் துகொண்டுனே . என் அம் மா என னிடம் சளொன னாரக் கள் : “இதுவும் கடந் துவிடும்” கடவுளிடம் உனக் கான பளரிய திட்டம் ஓன் று இரூக் கிறது. அது என ன் னன் று எனக் குத் தளரியாது. ஆனால், கண்டிப் பாக அவரிடம் உனக் கான ஓர் மகத் தான திட்டம் இரூக் கிறது”.

அத் தனதை துயரத் திலும், கயெறுநிலயிலும் அந் த வாரத் தகைகள் மந் திரச் சளொறக் களாய் என னனை ஆடக் கொண்டுன. அவகை என னதைத் தளடரந் து வாழ்வதை துக் கொண்டு டிரூந் தன. ஓர் நாள் நான் என னுடயை சகளே தரரக் களிடம் சளொன னனே : “என் னிடமிரூப் பது உரூக் குலனத் தகை என பது எனக் குத் தளரியும். ஆனாலும், இந் த மருத் துவமனையின் வளெ ளசைச் சுவரக் களையடே பாரத் துக் கொண்டு டிரூப் பது எனக் கு அயர் வாக இரூக் கிறது. இந் த வளெ ளதைத் துணிகளையடே அணிந் துகொண்டு டிரூப் பது என னகைக் களதைத் துப் போக் சயெ் கிறது. என் வாழ் வில் வண் ணங் களசைச் சரேக் கவனே டும்

